

Från "hundären."

Specialt för S. C. T.

Antigen hade Gustav Svård fått plats! Det var minnans på högsta tid. Han hade endast \$150 kvar. På detta måste han leva tills slutet på veckan, när han finge sin lön vid veckoslutet.

Nåja, Amerika var ju helt annat än man tänkt sig. Skulden därtill var, enligt Svårds mening, de många braskande artiklarna i tidningar och tidskrifter, som naturligtvis i flesta fall endast ytligt rörde saker som i den verkliga världen helt enkelt överdrivits eller förvärrats.

I veckor hade han berömt sig att få en anställning och hade ej lyckats trots det han kunde litet engelska. Den lilla kassa, han fört med sig, hade smulit ihop och han hotades med verklig nöd, då han antigen fick plats i ett grosshandelsvaruslag. Antigen hade han fått en liten kassa, som han kunde litet engelska. Den lilla kassa, han fört med sig, hade smulit ihop och han hotades med verklig nöd, då han antigen fick plats i ett grosshandelsvaruslag.

För att kunna existera för \$150 under veckan tog han en morarna en kopp kaffe för 5 cent och köpte smör och bröd. Till kvällen åt han 3 eller 4 smörgåsar och drack vatten. Efter slutat arbete gick han hem för att spara spåravsnäppningar.

Antigen kom lördagsmorgonen och efter arbetets slut betalades arbetarna med check. Inga kontanter. Svård frågade förmanen var han skulle gå till för att få kontanter. Han fick till svar att han skulle gå till banken. Svård gick till banken och fick till svar att han skulle gå till banken.

Svård fick till svar att han skulle gå till banken. Svård gick till banken och fick till svar att han skulle gå till banken. Svård gick till banken och fick till svar att han skulle gå till banken. Svård gick till banken och fick till svar att han skulle gå till banken.

Då Svård kom hem, strökte han sig med största delen av brödet, berösta sina skor och kläder och gav sig på väg att hos handlaren förvärma sin check i gångbart mynt. Då han kom ut från rummet mötte han sin värd.

Då Svård kom hem, strökte han sig med största delen av brödet, berösta sina skor och kläder och gav sig på väg att hos handlaren förvärma sin check i gångbart mynt. Då han kom ut från rummet mötte han sin värd.

Då Svård kom hem, strökte han sig med största delen av brödet, berösta sina skor och kläder och gav sig på väg att hos handlaren förvärma sin check i gångbart mynt. Då han kom ut från rummet mötte han sin värd.

Då Svård kom hem, strökte han sig med största delen av brödet, berösta sina skor och kläder och gav sig på väg att hos handlaren förvärma sin check i gångbart mynt. Då han kom ut från rummet mötte han sin värd.

Då Svård kom hem, strökte han sig med största delen av brödet, berösta sina skor och kläder och gav sig på väg att hos handlaren förvärma sin check i gångbart mynt. Då han kom ut från rummet mötte han sin värd.

Då Svård kom hem, strökte han sig med största delen av brödet, berösta sina skor och kläder och gav sig på väg att hos handlaren förvärma sin check i gångbart mynt. Då han kom ut från rummet mötte han sin värd.

Då Svård kom hem, strökte han sig med största delen av brödet, berösta sina skor och kläder och gav sig på väg att hos handlaren förvärma sin check i gångbart mynt. Då han kom ut från rummet mötte han sin värd.

Då Svård kom hem, strökte han sig med största delen av brödet, berösta sina skor och kläder och gav sig på väg att hos handlaren förvärma sin check i gångbart mynt. Då han kom ut från rummet mötte han sin värd.

Då Svård kom hem, strökte han sig med största delen av brödet, berösta sina skor och kläder och gav sig på väg att hos handlaren förvärma sin check i gångbart mynt. Då han kom ut från rummet mötte han sin värd.

Kåseri och Skämt.

KALLE PÅ FÄLLEN GULD. KLOCKA.

Tänk att nu hade det kommit så långt att pojken skulle skicka hem en guldklocka till far sin. Och knappt två år sen hade Kalle på Fällan och hans hustru Stina, som var med glasögonen på näsan lutade över amerikabrevet de fått med posten och voro rent till sig. Stina strök bort en parlar från nästippen och tittade med stolt på sin Gusten då han kom till Amerika. För resten skrev han att han hade Gusten nu. Men det tyckte både Kalle och Stina att det låg grannare med Gusten.

Kalle läste raderna om guldklockan om och om igen. Hur var det nu där stod brevet?

— Jo, jag sänder en guldklocka till eran födelsedag då i fyrtio sex år. Då å va vi kalla en guldklocka här. Den å självysande så i kan se tiden mitt på natten. A vattenatt å kostar över hundra kronor i svenska pengar.

Måtro då, bara. Ett sånt underverk å en sådan pojke. Vem kunde tro det om den bytningen. Det var ju inte länge sen han sprang hemma på getbacken i Fällan som en annan kille. Kalle smöt sig med rosen och tänkte på hur det var när Gusten skulle resa från dem. En dotter hade de fört ut i Nebraska och hon var gift där med en farmare. Det var egentligen hon som lockade till Gusten. Hon skrev, att om far ville betala halva biljetten för Gusten så skulle hon och hennes man betala halva. Och så blev pojken omöjlig att styra hemma längre. En halv amerikabiljetten var en liten förmögenhet för Kalle på Fällan, som bara var backstättare och inte hade mer än som gick åt för den. Därför försökte han med lock och poek att få sin Gusten att stanna hemma. Gusten fick ingen klocka till konfirmationen, som de andra lärokillarna brukade, och Kalle mindes så väl nu vad han hade åt honom.

Om du sitter hemma och hjälper mig bryta upp fallan på Getbacken, så ska du få min gamla silverskåp. Den klockan är bra den i verkar. Den klockan är bra den i verkar. Den klockan är bra den i verkar. Den klockan är bra den i verkar.

Det var inte utan att Kalle högtade sig över sin son. Nu skulle de kanske stå i tidsningarna om honom som en av de andra storgubbarna i socknen. "Jubilaren fick på sin sextioårsdag emottaga ett vackert guldur från sin son i Amerika."

Bara det att kallas "jubilare" och i sammanhang med en guldklocka. Han Kalle på Fällan!

Den pojken och det där Amerika! Bra hötte där va och guld måtte där också va. När hans lille Gusten kunde åstadkomma sådana presenter.

Att där senare visste vandra en i byn att Kalle i Fällan skulle få en guldklocka från Amerika. De visste även att den skulle vara självysande och absolut vattenatt, så att Kalle kunde släpa ned den i vatten i alla timmar och då skulle den gå. Det var ett gott märkvärdigt ur, kostade hundrafra kronor i svenska pengar och hade en älg på botten. Deras Gusten väkte under tiden i proportion till klockan och blev en märkvärdig karl där i Kalle och Stina. Säkert fick han guldklockan med guldklockan och en plånbok så stann som självaste handlaren.

Så kom födelsedagen antigen och med den en tämligen snöpen besvikelse för Kalle på Fällan. Ingen guldklocka hade hört av och dagen fick passera obemärkt förbi, trots att det var sex december sedan Kalle på Fällan gjorde sin entré i sin predestinerade bakstättarvärld. Stina gav sin make en kaffegök på sängen, det var alltsammans.

Men ett par dagar efter födelsedagen kom det ett brev från Gusten i alla fall och i brevet låg en lång, obetydligt smuttig dollarsedel. Den var en gratulationskort med ett gratulationskort med ett grannat målat "greetings" till i brevet stod:

"Käre far. Kunde ej skicka guldklockan nu emedan basen lurade mej på avlönigen. Sänder i stället en dollarsedel och skall skicka klockan till nästa födelsedag."

Den dagen bakgade det stora landet i väster med mindre gyllene färger för Kalle och Stinas fastslut. Den gyllene drömmen sjönk alltså efter som Kalle satt och tummade den smuttiga dollarsedeln och antok att mer sträva konturer. Kanske när all mer omkring deras stackars Gusten hade det knall. Den ensamma, slutade sedeln verkade hård och tårlig, där den låg på bordet. Och kunde långt från jämföras med en blänkande guldklocka. Kalle låt sedan ligga där den låg och gick ut. Han gick raka vägen bort till sin getbacke, som låg där lundbeväxt och ödelig, där det stannade han länge och funderade. Dagen efter

var han där med spade och spett och tog sina gamla sista ryggsäck med stenarna. För varje ruta stannade han och betraktade sitt arbete och tänkte:

— Det där skulle Gusten hjälpt me med, om han stannat hemma. Och han skulle också fått sin klocka.

När Kalle på Fällan nästa höst fyllde sextioett år, kom det endast ett kort från pojken i Amerika. Ett stort grannat kort med röda blommor på och en text, som varken Kalle eller Stina kunde begripa. Och under texten stod endast det lilla ordet "Gust", skrivet med rött bläck. Kalle och Stina satte glasögonen på och följde med fingrarna den mystiska texten. Om det möjligen kunde betyda något om fars guldklocka, men det trodde de knappast. För resten hade den hunnit förblenna nu och alldeles mistat glansen. Väl att pojken levde där ute åtminstone.

Men den dagen hade Kalle inte tid att fundera längre. Han skulle ut och så den första rågen på Getbackens nyodling.

Ett år därefter hade Stina på Fällan bråttom. Hon snodde med kaffekoppar och kaffet i stugan och bjöd omkring och trugade. Kalle fyllde sextioått år i dag och de hade bjudit grannarna på kaffe. Det blev ju ingenting på sextioårsdagen, eftersom den fina klockan inte kom, men nu stod rågen färdig på nyodlingen, så nu hade de råd bjuda i alla fall. Den var så fin och strid att Kalle måste ta ett par av karlarna med sig till och beskåda den. Det vackra fältet vägrade sakta för vinden och de tunna axen lyste i aftonsolen som gyllene guld.

Hör du Kalle, sade en av karlarna, var det inte du som skulle få en guldklocka på din födelsedag av pojken din i Amerika?

— Jo, svarade Kalle, men han har väl glömt det nu.

— Men här har du värde för både en och två guldklockor, sade den andre.

Kalle stod och kisade ned över sin sadesfält med funderam mla och så sade han stillsamt:

— Ja, nock för att då finns guld i Sverige också här en kan komma se för en gräv fram då. Men nu för tiden vill folk helst ha det färdigt på en gång. Å den kan då hända att jag går bort i åsen, liksom må pojkens guldklocka.

Kalle i Dalen.

OFÖRSKYLLT.

Den besökande: — Vad du är lik din pappa, lille Robert.
Robert: — Ja, det säga alla, men det kan jag väl inte rå för.

BETYDLIGT LUGNARE.

Karl August firar sitt silverbröllop i kretsen av maka och 26-åriga son.

— Ja, det är allt bra mörke bättre å lognare på de häringa bröllopet än de va på då första, för nu skriver teministlagen inte pojken.

FACKKUNSKAP.

Prästen (på husförhöret till gamle torparen eller krypskytten Per Mattsson):

— Nå, kan Per säga mig, hur många soner Jakob hade?

Per: — Nå, då ska ja låta vara osagt.

Prästen: — Men, min käre Per, hur kan han vara så okunnig?

Per: — De å la inte så unneft, kan pastorn säga hur många skruvar då finns i min bössa?

Prästen: — Nej, hur skulle jag kunna veta det?

Per (tyngsamt): — St där, st där, var och en är hemma i sitt tack.

EN FÖRMAN PERSON.

En tämligen rusket kladd man gick hölt djärvt fram till disken på en restaurang i London och sade:

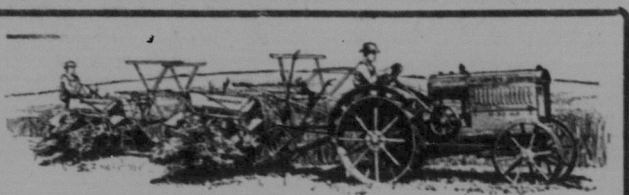
Skuille ni vilja ge mig litet att äta? Jag har inga pengar, men... Nej, avbröt honom kyparen, det gör mig mycket ont, men vi brukar inte ge mat åt en var, som kommer in från gatan.

Det var ledsamt, sade mannen. Ni ser att jag är i knipa. Saken är den att hertigen av Vestminster och jag... Vem, sade ni?

Jag sade att hertigen av Westminster och jag ha... Min bästa herre, sätt er ned. Varje vän till hans nåd är välkommen här.

Mannen fick något att äta. Men då han skulle gå, hejdlade värden honom och sade:

Ni påstod ju att ni är väl från hertigen... Det gjorde jag inte. Jag ville bara säga att kyparen att hertigen av Westminster och jag inte kanna varandra!

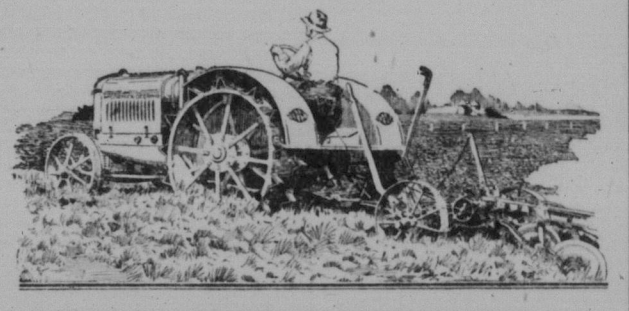
McCORMICK-DEERING TRAKTORER

McCORMICK-DEERING traktorer (såväl 10—20hk, som 15—30hk.) äro helt igenom beskyddade mot de slitande och odelagande verkningarna av sand och damm. Fullständigt inneslutna slitbara delar, med automatiskt och Ale-nite oljesystem samt att hela konstruktionen utgör en kraftenhet är å vstor betydelse. En pålitlig luftrenare rengör luften innan den går in i cylindrarna. Cylindrarna äro utbytbara. Alla rörliga och slitbara delar kunna uttagas och insättas snabbt och ekonomiskt. Alla delar äro starkt konstruerade för att motstå pakämningar och slitningar. Det finns icke någon begränsad tidsrymd för en McCormick-Deering traktors användbarhet.

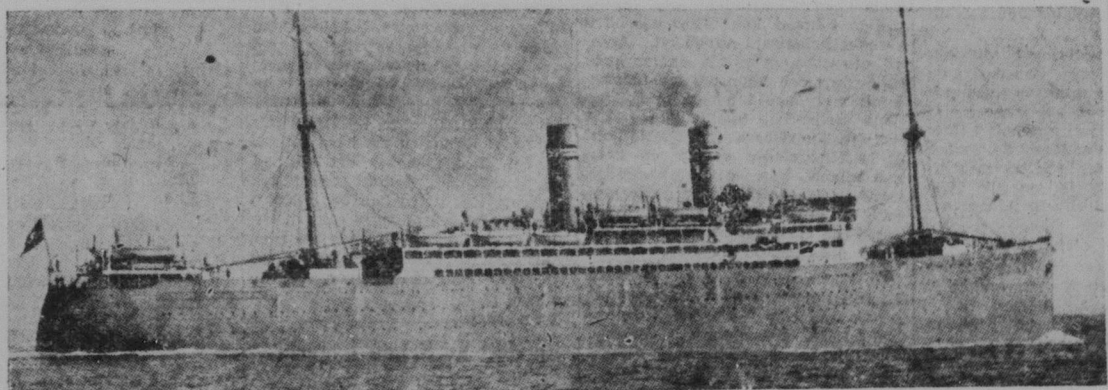
Utrustningen omfattar hastighetsregulator, remskiva, platform, skärmar, broms, etc. Inga extra delar behöva köpas.

Fråga Eder McCormick-Deering agent om fullständiga detaljer. Han skall med nöje visa Eder en McCormick-Deering.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY

OF CANADA, LTD.
HAMILTON, CANADA.

Körsen (som tjänar i grovligt en grovvinna och finge vila sig åtmin-hus): "Jössen, tank oug en ändå vore stone en timma efter disken."

Dahl Steamship Agency
325 Logan Ave. Winnipeg, Man.
General Steamship Agents

Närhelst en resa till gamla landet planeras, sak samma om det är till Sverige, Norge, Danmark eller Finland, äro vi i stand att erbjuda bästa möjliga ackommodation som kan erhållas å någon direkt linje till Skandinavien.

Med avseende å priset vilja vi nämna, att vi alltid följa ett bestämt pris, och att detta pris icke kan ändras utan att bryta mot de översenskommissioner som ingåtts mellan de olika linjerna. När vi därför tala om priser, styfta vi på de prisuppgifter som anføres å de av ångbåtsbolagen utgivna cirkulären eller seglingslistor. Därför finns det ingen möjlighet att erhålla ens en cents reduktion under det stipulerade priset, eller att betala en cent mer.

Förutbetalda biljetter. Vi kunna sälja förutbetalda biljetter med direkt linje från Sverige, Norge, Danmark eller Finland till Halifax, Canada, och det bemötande som givres är detsamma som erhålles å resa härifrån till gamla landet. För resan åtgår cirka 8 dygn, ibland några timmar mer och ibland mindre, beroende förnärmligt på väderleken. Resan göres å på allt sätt modernare ångare (oljebrännare) och vi äro förvisade om, att resande från och till Skandinavien icke kunna få fördelaktigare bemötande än vad som givres när biljetten köpes från Dahl Steamship Agency, den äldsta etablerade skandinaviska ångbåtsagenturen i Canada.

Intet misstag kan begås av den som köper förutbetalda biljetter för skiftningar och vänner i de skandinaviska länderna från oss.

Fri järnvägsresa från Bergen till Oslo samt till destinationsort som uppges å biljetten.

Dahl Steamship Agency
WINNIPEG.